

prima instanță: H. Craveț
instanța de apel: A. Gheorghieș, A. Albu, A. Toderaș

dosarul nr. 2r-364/17

DECIZIE

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Melnițchi Vasile,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Melnițchi Vasile împotriva Tatiane Șevciuc, Iliescu Andrei, Iliescu Ion, intervenienți accesorii Inspekția de Stat în Construcții și Inspectoratul Ecologic de Stat cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea dreptului de proprietate și apărarea dreptului de vecinătate,
împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 03 mai 2017, prin care nu s-a dat curs cererii de apel depuse de către Melnițchi Vasile și s-a acordat termen apelantului pentru prezentarea dovezii de plată a taxei de stat,

c o n s t a t ă:

La 26 iulie 2016, Melnițchi Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tatiane Șevciuc, Iliescu Andrei, Iliescu Ion, intervenienți accesorii Inspekția de Stat în Construcții și Inspectoratul Ecologic de Stat cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea dreptului de proprietate și apărarea dreptului de vecinătate.

În motivarea acțiunii a indicat că în anul 2016, vecinii Șevciuc Tatiana, Iliescu Andrei și Iliescu Ion și-au reconstruit gardurile sub care au amenajat fundamentele cu găuri pentru scurgerea apei de pe acoperișurile construcțiilor private, iar în rezultat apa pătrunde în gospodăria lui.

Menționează reclamantul că în anul 2015, vecinii sus menționați au mai instalat și veceuri în casă cu canalizare la o distanță de 14-16 metri de la fântâna lui.

Ținând cont de cele expuse, consideră că îi este încălcat dreptul de vecinătate.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 377, art. 379, art. 381, art. 386 din Codul civil.

Solicită formarea unei comisii judiciare pentru stabilirea faptelor privind păstrarea apelor uzate și deșeurile, amenajarea canalizațiilor în neconcordanță cu cerințele epidemiologice; pârâții să fie obligați să-și reconstruiască acoperișurile, să acopere găurile din fundamente de sub garduri cu privire la scurgerea apelor, restabilirea din partea vecinilor a șanțului pentru scurgerea apelor; să fie declarate nule răspunsurile

Primăriei Sângerei Noi și Centrului de Sănătate Publică și înscrierile ecologilor de stat din teritoriul raionului Sângerei, considerându-se ca o neglijență în serviciu; stabilirea faptelor de încălcare a drepturilor de vecinătate și încasarea prejudiciului moral de la fiecare pârât separat.

Prin hotărârea Judecătorei Sîngerei din 06 martie 2017, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată fiind încasat de la Melnițchi Vasile în beneficiul satului taxa de stat în mărime de 100 lei. S-a încasat de la Melnițchi Vasile în beneficiul Tatianeii Șevciuc, Iliescu Andrei, Iliescu Ion a câte 2 000 lei pentru fiecare cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 20 martie 2017, Melnițchi Vasile a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe solicitând admiterea acestuia și casarea hotărârii primei instanțe (f. d. 84).

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 03 mai 2017, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de către Melnițchi Vasile, s-a acordat apelantului termen până la data de 23 mai 2016, ora 09.00 pentru prezentarea dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 75 lei, totodată fiindu-i explicat că în cazul în care nu va lichida neajunsurile menționate și nu va prezenta dovada de plată a taxei de stat în termenul stabilit cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate documentele anexate va fi restituită (f. d. 96-97).

La 16 mai 2017, Melnițchi Vasile a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel din 03 mai 2017 (f. d. 99-102).

În motivarea recursului recurentul a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o neconstituțională și pasibilă de casare.

În acest sens, susține că prin încheierea Curții de Apel Bălți din 03 mai 2017, a fost îngrădită apărarea drepturilor civile și constituționale pe motiv că urmează să achite taxa de stat în mărime de 75 lei.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva încheierii instanței de apel din 03 mai 2017 la data de 16 mai 2017, în termen (f. d. 99).

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 368 alin. (1) CPC, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și art. 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel, dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Din materialele cauzei, rezultă cu certitudine că la data de 20 martie 2017, Melnițchi Vasile a depus apelul în împotriva hotărârii Judecătorei Sîngerei din 06 martie 2017, fără a achita taxa de stat la depunerea apelului în conformitate cu

art. 364 alin. (1) CPC, care direct indică că cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

Conform art. 84 CPC RM, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (inițială și reconvențională), cererea intervenientului principal, cererea vizând pricinile cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum și cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 3 pct. 1) lit. j) din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992 pentru cererea de apel împotriva hotărârilor instanțelor judecătorești taxa de stat se stabilește în cuantum de 75 % din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată, sau altei cereri (plângeri), iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial - 75% din taxa calculată din suma contestată.

Raportând la caz prevederile legale enunțate, instanța de recurs reține că instanța de apel stabilind că apelantul nu achitat taxa de stat la depunerea cererii de apel, prin prisma prevederile art. 368 alin. (1) CPC întemeiat a dispus, prin încheierea din 03 mai 2017, de a nu da curs cererii de apel depusă de către Melnițchi Vasile, acordându-i ultimului un termen pentru prezentarea dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 75 lei.

În acest context, argumentele invocate de către recurent precum că este în imposibilitate de a achita taxa de stat din motivul că nu dispune de suficiente mijloace bănești, nu constituie temei de admitere a recursului și casarea încheierii instanței de apel, deoarece la depunerea cererii de apel, recurentul nu a prezentat probe ce ar confirma situația financiară precară și nu a solicitat instanței scutirea de la plata taxei de stat sau eșalonarea plății taxei de stat în condițiile art. 86 CPC.

Altfel spus, cerința cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel sau eșalonarea plății acesteia, urmează a fi înaintată în instanța de apel, care este competentă de a o examina, cu anexarea probelor ce confirmă situația materială dificilă.

În conformitate cu art. 12¹ CPC, dacă în procesul judecării pricinii se constată că norma de drept ce urmează a fi aplicată sau care a fost deja aplicată este în contradicție cu prevederile Constituției Republicii Moldova, iar controlul constituționalității actului normativ este de competența Curții Constituționale, instanța de judecată formulează o sesizare a Curții Constituționale pe care o transmite prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Sub acest aspect, nu pot reținute argumentele recurentului Melnițchi Vasile cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, ori pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate urmează a fi întrunite următoarele condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Astfel, reieșind din cele menționate recurentul nu a indicat nici o prevedere contestată ce urmează a fi aplicată la soluționarea cauzei, dar s-a referit per ansamblu că este lipsit de garanțiile prevăzute de art. 20, art. 26, art. 37, art. 46 alin. (4) din Constituția

Republicii Moldova, deoarece nu dispune de suficiente mijloace financiare pentru a achita taxa de stat la depunerea apelului.

La acest capitol, instanța de recurs consideră necesar de a menționa și faptul că în situația din speță, prin concluzia instanței de apel de a nu da curs cererii de apel, nu se încalcă dreptul recurentului privind liberul acces la justiție, prevăzut atât de legislația internă cât și de internațională.

Or, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, prin practica sa constantă de nenumărate ori a precizat faptul că dreptul de acces la un tribunal nu este un drept absolut (*cauza Golder v. the United Kingdom §-36 din 21 februarie 1975*), ci unul care poate implica anumite limitări din partea statelor contractante, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (*Ashimgdane vs United Kingdom 28 mai 1985*).

Însă limitările sunt în concordanță cu art. 6 parag. 1 CEDO, decât dacă acestea urmăresc un scop legitim și există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit. (*cauza Bellet vs France §-31, Garcia Manibardo vs Spain §-44*).

Astfel, la caz Colegiul reține că în situația din speță limitările instituite de legiuitor privind necesitatea achitării taxei de stat la depunerea cererii de apel corespunde cerințelor prevăzute de art. 6 parag. 1 CEDO privind dreptul de acces la un tribunal și corespunde cerințelor instituite de CEDO prin jurisprudența sa.

Pentru considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii Curții de Apel Bălți din 03 mai 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a), CPC, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Melnițchi Vasile.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 03 mai 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Melnițchi Vasile împotriva Tatianeii Șevciuc, Iliescu Andrei, Iliescu Ion, intervenienți accesorii Inspecția de Stat în Construcții și Inspectoratul Ecologic de Stat cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea dreptului de proprietate și apărarea dreptului de vecinătate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva